

„Lubelskie Święto Morza i Bystrzycy 2021”

PROJEKT ZREALIZOWANY
DZIEKI WSPARCIU
MIASTA LUBLIN

termin: piątek 22 października 2021

miejsce: „Sala Błękitna” Lubelskiego Urzędu Wojewódzkiego

organizator: Stowarzyszenie „Na Fali”

**Wręczenie wyróżnień (Medal Unii Lubelskiej i Medal Prezydenta Miasta Lublin)
dla zasłużonych lubelskich żeglarzy**

Żeglarze nominowani w 2021 r. przez Stowarzyszenie „Na Fali”

*** do wyróżnienia Medalem Unii Lubelskiej**

- Kapitan jachtowy Jerzy Demetraki-Paleolog
- Kapitan jachtowy Kazimierz Goebel
- Kapitan jachtowy Tomasz Patyra
- Jachtowy sternik morski Marek Szurawski
- Uczniowski Klub Sportowy „Żegluj” Anna Rakowska
- Jachtowy sternik morski Magdalena Kotyra
- Kapitan jachtowy Wojciech Sadowski

*** do wyróżnienia Medalem Prezydenta Miasta Lublin**

- Jachtowy sternik morski Tadeusz Karpiński

Medale wręczał Pan Artur Szymczyk Zastępca Prezydenta Miasta Lublin

Kapitan jachtowy Jerzy Demetraki-Paleolog

Medal Unii Lubelskiej odebrał w imieniu J. Demetraki-Paleologa kapitan Ziemowit Barański

Profesor Jerzy Demetraki-Paleolog – instruktor żeglarstwa Polskiego Związku Żeglarskiego, instruktor ratownictwa wodnego WOPR, instruktor pływania Polskiego Związku Pływackiego. Wniósł trwały wkład do lubelskiej kultury fizycznej, będąc od 40 lat animatorem wielu przedsięwzięć promujących lubelski sport, zwłaszcza w dziedzinie sportów wodnych. Czynnie trenujący zawodnik masters w pływaniu. Wielokrotny mistrz i wicemistrz oraz brązowy medalista Mistrzostw Polski i Pucharu Polski przez 25 lat reprezentujący miasto Lublin.

Był wieloletni przewodniczący Komisji Szkoleniowej, a potem Prezes Lubelskiego Wojewódzkiego Wodnego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego. Dwukrotnie pełnił funkcję prezesa Zarządu Krajowego Masy Kaprów Polskich oraz V-ce prezesa i przewodniczącego Komisji Morskiej Zarządu Lubelskiego Okręgowego Związku Żeglarskiego. Ponad 10 lat opiekował się lubelskim jachtem s/y „Roztocze”. Odbił na nim 35 rejsów, w tym wyprawy oceaniczne (łącznie z Arktyką). Wychowawca wielu pokoleń kapitanów jachtowych i żeglarzy oraz ratowników wodnych i instruktorów ratownictwa. Nauczyciel pływania dzieci i dorosłych.

Profesor Jerzy Demetraki-Paleolog to od 41 lat nauczyciel akademicki Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie, przez dwie kadencje prodziekan Wydziału Biologii i Hodowli Zwierząt, prezes Zarządu Krajowego Pszczelniczego Towarzystwa Naukowego, członek Krajowej Komisji d/s Zwierząt Doświadczalnych Polskiej Akademii Nauk, zastępca redaktora naczelnego czasopisma „Journal of Apicultural Science”, członek Rady Naukowej Polskiego Związku Pszczelarskiego, członek Grupy Roboczej ds. Ochrony Zasobów Genetycznych Pszczół przy Krajowym Ośrodku Koordynacyjnym, współtwórca i koordynator programu ustawicznego szkolenia zawodowego dla pszczelarzy lubelskich i wielu innych gremiów. Jako wychowawca doktorów, doktorów habilitowanych i profesorów na trwale wzmocnił pozycję naukową lubelskiego pszczelarstwa. Odznaczony medalami i odznaczeniami państwowymi, odznaczeniami Związku Pszczelarskiego i Wodnego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego, a także Medalem Prezydenta Miasta Lublin oraz Honorową Odznaką Zasłużony dla Żeglarstwa Polskiego.

Kapitan jachtowy Kazimierz Goebel

Profesor Kazimierz Goebel – to osoba zasłużona dla Lublina w dwojaki sposób.

Po pierwsze – żeglarz. W Bractwie Wybrzeża, którego jest członkiem od 1973 roku, jest określony cyfrą 18. Jako znakomity kapitan, z patentem kapitańskim uzyskanym w wieku 28 lat, rozślawiał Lublin na wielu morzach i oceanach świata. W roku 1970 dowodził jachtem s/y „Roztocze” podczas pierwszego rejsu do norweskich fiordów. W czerwcu 1976 dowodząc lubelskim jachtem „Roztocze” wypłynął ze Świnoujścia i opłynął z zachodu na wschód Islandię. Rejs odbił się szerokim echem w prasie krajowej. W latach 1997-2000 był Kapitanem Bractwa Wybrzeża.

Wówczas to na niwie krajowej jak międzynarodowej znakomicie przysłużył się zarówno Bractwu jak i Lublinowi. Do dnia dzisiejszego aktywnie uprawia żeglarstwo promując Lublin i Województwo Lubelskie. Należy do Polskiego Towarzystwa Geograficznego i Klubu Polarnego. Odznaczony Honorową Odznaką Zasłużony dla Żeglarstwa Polskiego.

Po drugie – matematyk, były prorektor i rektor UMCS, wieloletni członek Rady Naukowej Instytutu Matematyki Polskiej Akademii Nauk, Komitetu Matematyki PAN oraz przewodniczący Rady Naukowej Centrum Badań Nieliniowych J. P. Schaudera w Toruniu, członek wielu towarzystw matematycznych zarówno polskich jak i zagranicznych, autor publikacji wydanych m.in. przez prestiżowe wydawnictwa jak: Cambridge University Press i Oxford University Press. Nie ma w Polsce matematyka, który poszczyciłby się podobnym osiągnięciem. Pomimo wieku dalej pracuje i uczestniczy w wielu międzynarodowych konferencjach i innych wydarzeniach promując na międzynarodowej niwie Lublin.

Kapitan jachtowy Tomasz Patyra

Lekarz weterynarii, kapitan motorowodny, instruktor wykładowca Polskiego Związku Żeglarskiego, instruktor narciarstwa Polskiego Związku Narciarskiego oraz instruktor jeździectwa, przedsiębiorca, opozycjonista demokratycznego podziemia w czasach Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, założyciel i pierwszy przewodniczący NSZZ „Solidarność” służby weterynaryjnej w Województwie Chełmskim, społecznik.

Członek Sekcji Żeglarskiej AZS „Antares” od 1968 r do jej wyrejestrowania w 2021 r. Obecnie tworzy muzeum poświęcone działalności sekcji. Patent kapitana uzyskał w 1976 r. w wieku 24 lat wraz z dyplomem lekarza weterynarii. W 1976 r. dokonał pierwszej trawersaty Atlantyku jako sternik manewrowy flagowej jednostki PZZ s/y „Zew Morza”. Zawodowo pływał na panamskim jachcie „Sahib”, na słynnym regatowym jachcie „Stormvogel” oraz na brygu „Fryderyk Chopin”. W Bractwie Wybrzeża Mesy Kaprów Polskich w 2003 roku był pierwszym sztormanem mesy lubelskiej. Był instruktorem i kierownikiem wyszkolenia żeglarskiego na wszystkie stopnie żeglarskie w Centralnym Ośrodku Szkolenia Żeglarskiego w Jastarni i wielu innych ośrodkach szkoleniowych. Odbył szereg rejsów po morzach i Oceanie Atlantyckim przemierzając ponad 30 tysięcy mil morskich. Przez dwie kadencje był członkiem Komisji Szkolenia Polskiego Związku Żeglarskiego oraz jedną kadencję Komisji Żeglarstwa Morskiego. Pracując jako dyrektor ds. szkolenia PZZ, w 2016 roku opracował i wprowadził obowiązującą do dzisiaj „Instrukcję Polskiego Związku Żeglarskiego Nr 1/2016 w sprawie przeprowadzania egzaminów na patenty żeglarskie”. Prowadził egzaminy na patenty żeglarskie w Polsce, USA i Chorwacji.

Współzałożyciel „Mesy Mozaikowej” oraz propagator metody wspomaganiania osób z niepełnosprawnością poprzez NAWIGOTERAPIĘ. Prowadzi jako wolontariusz szkolenie żeglarskie i narciarskie dla osób z niepełnosprawnością oraz ich opiekunów w Środowiskowym Domu Samopomocy „Mozaika” w Lublinie.

Uczniowski Klub Sportowy „Żegluj” Anna Rakowska

Uczniowski Klub Sportowy „Żegluj” od wielu lat realizuje zadania publiczne w zakresie wspierania upowszechniania kultury fizycznej oraz aktywnego wypoczynku dzieci i młodzieży z akcentem położonym na zajęcia żeglarskie. Warsztaty żeglarskie prowadzone są m.in. w ramach akcji „Lato w mieście”, które obejmują treningi żeglarskie na jachtach klasy „Omega” i „Optimist”, warsztaty bosmańskie, węzły żeglarskie, podstawy żeglarskiej teorii, morskie relacje z rejsów dookoła świata. Zajęcia wzbogacone są także o inne aktywności, np. wycieczki rowerowe, warsztaty fotograficzne z profesjonalnymi fotografikami.

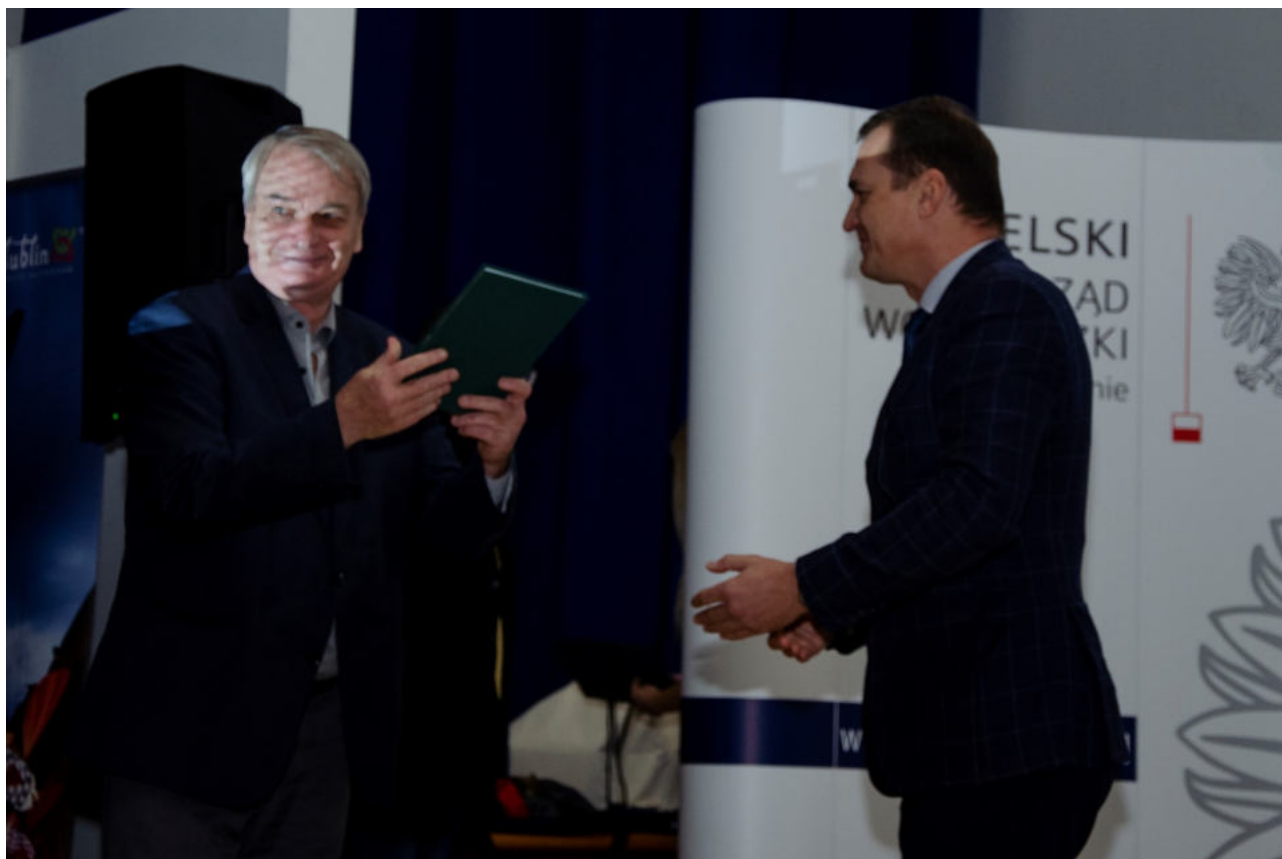
W prowadzonym klubie sportowym trenują zawodnicy w pięciu grupach regatowych.

W aktywizację sportową zaangażowani są także rodzice zawodników. Dzięki

wielkiemu zaangażowaniu młodzieży, rodziców zawodników i ogromnej pracy własnej, udało się wyremontować nad brzegiem Zalewu Zemborzycy stary budynek, który powoli staje się przestrzenią szkolenia sportowego z prawdziwego zdarzenia. Klub „Żegluj” kształci nie tylko sprawnych żeglarsko młodych sportowców, ale również dba o wielokierunkowy rozwój osobowości oraz zwiększenie samodzielności ich działań.

Jachtowy sternik morski Marek Szurawski

Dziennikarz, tłumacz i szkoleniowiec z zawodu, żeglarz i marynista z pasji, wykonawca szant, współtwórca i animator polskiego ruchu szantowego, zasłużony dla marynistyki polskiej. Znamca historii wielkich żagli, tradycji, obyczajowości i dziedzictwa kulturowego ludzi morza. W nielicznym gronie w kraju specjalista od gry na koncertynie i kościach, oryginalnych instrumentach dawnego pokładu. Jako współzałożyciel (w 1982 roku) i członek popularnego polskiego zespołu „Stare Dzwony” zainicjował profesjonalny ruch szantowy w Polsce, który stanowi do dziś ewenement na skalę światową. W latach 1982-89 kierownik artystyczny Festiwalu Shanties w Krakowie. Uczestnik wszystkich liczących się spotkań szantowych na świecie.

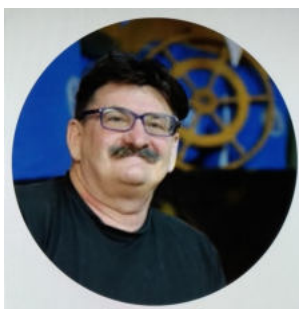
Współtwórca Warsztatów Marynistycznych, propagujących wychowawczą rolę morza wśród dzieci i młodzieży, współautor licznych programów radiowych i telewizyjnych o tematyce morskiej i żeglarskiej (kultowe audycje „Kliper 7 Mórz”, „Razem bracia, do lin!” oraz „Muzyka mórz i oceanów”). Jest autorem i tłumaczem na język polski wielu popularnych pieśni o tematyce żeglarskiej i morskiej. Jest również autorem książek, opisujących nie tylko historię szant, ale i sposób ich wykonywania: „Szanty i szantymeni – pieśni i ludzie z wielkich żaglowców”, zwanej powszechnie w polskim środowisku szantowym „Biblią Szurawskiego” (za którą otrzymał nagrodę literacką im. Leonida Teligi), „Razem, bracia, do lin!” oraz „Stan Hugill. Ostatni Szantymen”. Laureat (wraz z zespołem) w 2002 roku prestiżowej nagrody „Rejs Roku”, przyznawanej przez tygodnik „Głos Wybrzeża” nagrody specjalnej za wieloletnie propagowanie żeglarstwa i kultury morskiej na polu muzycznym i estradowym.

Współtwórca nieformalnej Kongregacji Miłośników Krzewienia Kultury Picia Rumu „WRAK” statutowo sprzeciwiającej się nadmiarowi picia i propagującej umiar i kulturę konsumpcji oraz „smak życia” w każdym obszarze naszej aktywności. Zwolennik motta: „*nieważne skąd pochodzisz i jaki jesteś, ważne dokąd zmierzasz i kim możesz być*” oraz rady: „*nie traktuj siebie zbyt poważnie, Mistrzu...*”. W 1999 r. opłynął Przylądek Horn na jachcie s/y „Zawisza Czarny”. Odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi za wkład w rozwój żeglarstwa polskiego.

Wojciech Sadowski i Magdalena Kotyra

– to ludzie, którzy w całości poświęcili się szeroko rozumianemu żeglarsztwu, podporządkowując nawet swoje życie prywatne sprawom klubowym Yacht Klubu Polski Lublin. Oboje są zwolennikami kultywowania polskiej tradycji żeglarskiej wraz z jej historią i ceremoniałem, są fanatykami „dobrej roboty żeglarskiej”, zarówno w zakresie utrzymania sprzętu, szkolenia żeglarskiego, prowadzenia zarówno rejsów dalekich jak i codziennych pływania na wodach Zalewu Zemborzyckiego. Od lat przygotowują i prowadzą cykl regat „Grand Prix Zalewu Zemborzyckiego” (3 lub 4 edycje w sezonie) oraz powiązane z jedną z edycji GP regaty o „Błękitną Wstęgę Zalewu Zemborzyckiego”. W dużym stopniu to dzięki nim, ich pomysłom i zaangażowaniu możliwe jest prowadzenie działalności regatowej w okręgu lubelskim w klasach jachtów kabinowych i Omega (polska klasa narodowa). Dzięki ich pracy i zaangażowaniu możliwe było sprowadzenie do Lublina na remont brygantyny „Biegnąca po falach” – flagowej jednostki YKP Lublin, największego żaglowca pływającego po polskich wodach śródlądowych i przywrócenia jej do pełnej świetności. Dokonali tego pomimo nieustających problemów zarówno z finansowaniem jak i samym prowadzeniem prac remontowych. To dzięki nim jeszcze przez długie lata będziemy mogli podziwiać zbudowaną w roku 1977 w Lublinie pływającą legendę lubelskiego żeglarsstwa.

Kapitan jachtowy Wojciech Sadowski

– komandor Yacht Klubu Polski Lublin. Z klubem związany od początku swojej działalności żeglarskiej, w latach 1975-1977 uczestniczył w budowie „Biegnącej po falach”, w latach 1984-1990 brał udział w pracach sekcji działalności gospodarczej YKP Lublin, która była nazywana największą stocznia jachtową na prawym brzegu Wisły. Pracownia szutnicza prowadzona w ramach sekcji zajmowała się budową jachtów żaglowych dla klubów żeglarskich oraz odbiorców indywidualnych.

W roku 2000 zastąpił Janusza Targońskiego na stanowisku komandora Yacht Klubu Polski Lublin.

Wychowawca klubowej młodzieży, zwolennik tradycyjnego wychowania żeglarskiego, z zachowaniem tradycji i ceremoniału. Wielokrotnie prowadził klubowe rejsy morskie, zarówno po ciepłych wodach Morza Śródziemnego jak i po zimnych wodach Bałtyku, Morza Północnego czy Atlantyku. Kilukrotnie startował w The Tall Ship Races lubelskim jachtem s/y „Roztocze”.

W lubelskim środowisku żeglarskim znany jako perfekcjonista techniczny, jest lokalnym guru żeglarskim.

W imieniu Wojciecha Sadowskiego Medal Unii Lubelskiej odebrała Magdalena Kotyra

Jachtowy sternik morski Magdalena Kotyra

– instruktor żeglarski. W obecnej kadencji członek władz Lubelskiego Okręgowego Związku Żeglarskiego, przewodnicząca Komisji Szkolenia LOZZ. Z żeglarstwem związana od dziecka, pierwsze kroki w żeglarstwie stawiała w sekcji regatowej YKP Lublin pod kierunkiem Eugeniusza Cechowicza pływając na jachtach młodzieżowej klasy Cadet. Zaangażowana w klubową działalność turystyczną, uczestniczyła w rejsach śródlądowych i morskich organizowanych przez klub. Kilkukrotna uczestniczka The Tall Ships Races na s/y „Roztocze” w załodze klubowej YKP Lublin, prowadzonej przez kpt. Wojciecha Sadowskiego. Od wielu lat prowadzi szkolenia żeglarskie zarówno w formie półkolonii dla dzieci i młodzieży w okresie wakacyjnym, jak i tradycyjnych kursów żeglarskich. W 2021 roku zainaugurowała działalność Szkoły Żeglarstwa YKP Lublin.

Jachtowy sternik morski Tadeusz Karpiński

Doktor nauk weterynaryjnych, emerytowany pracownik naukowy Pracowni Immunologii Gruźlicy Instytutu Weternarii w Puławach, gdzie uczestniczył w zespole badawczym nagrodzonym Nagrodą Państwową za zwalczenie gruźlicy bydła oraz otrzymał międzynarodowy certyfikat eksperta w dziedzinie zwalczania paratuberkulozy.

Założyciel, w roku 1964, Sekcji Żeglarskiej „Antares” Klubu Uczelnianego AZS przy Wyższej Szkole Rolniczej w Lublinie (obecnie Uniwersytet Przyrodniczy). Ma duże osiągnięcia jako organizator szkoleń żeglarskich młodzieży w ośrodku Sekcji Żeglarskiej nad jeziorem Piaseczno na Pojezierzu Łęczyńsko-Włodawskim. Przez trzy lata był członkiem Głównej Rady Żeglarskiej Zarządu Głównego AZS, stworzył i przewodził Środowiskowej Radzie Żeglarskiej AZS-ZSP. Wszystkie jego działania miały na celu tworzenie klimatu dla poszerzania zainteresowań morzem wśród lubelskich studentów. W latach 1960-1967 był także działaczem władz Lubelskiego Związku Koszykówki oraz współorganizatorem na terenie Lubelszczyzny Okręgowego Związku Narciarskiego. Brał udział w budowie (w czynie społecznym) Zalewu Zemborzyckiego, a później organizował regaty żeglarskie na tym akwenie. Jest instruktorem Polskiego Związku Żeglarskiego, instruktorem narciarstwa oraz członkiem Mesy Kaprów Polskich; w Bractwie Wybrzeża określony jest cyfrą 95 i posiada jedną gwiazdę.

